

Datum: 12.07.2026

Medij: RTS1

Emisija: Znanje imanje

Autori: Redakcija

Teme: Svetska banka

	Početak	Trajanje
Emisija	12.07.2026 00:00:00	1439:00
Prilog	12.07.2026 00:00:00	18:52

Naslov: Seoski turizam; Poljoprivredne tradicije; Zajednička porodična radnja

13551

Seoski turizam; Poljoprivredne tradicije; Zajednička porodična radnja

Selo živi samo ako po njemu trče deca, zato spajanje mladosti i iskustva u poljoprivredi čini idealnu kombinaciju. Dobra saradnja unutar porodice, između mladih i starih, vodi ka razvoju zajedničkog gazdinstva. Zato u ovoj emisiji "Znanja imanja" govore: Malina Stanović iz sela Jabuke kod Pribojske Banje, pionirka seoskog turizma u ovom kraju, uči žene da rade i zarade, i da ostanu na selu. Živomirka Stojić, iz sela Jelača, proslavila 88.

rođendan; kaže, zadovoljna je decom, unucima i praunucima, ima njihovo poštovanje i pažnju.

Ilija Marinković iz sela Turekovac kod Leskovca, za svoj 18. rođendan kupio 22 ara i uložio u plantažu borovnica; od 1.500 sadnica ima dobar rod i solidnu zaradu. Lazar Stanković nastavio porodičnu tradiciju i unapredio plasteničku proizvodnju; danas ima 60 plastenika i godišnje proda oko 500 tona povrća.

Zorica Milosavljević iz Krepoljina, kosi, ore, muze, siri, plete, kuva, seče drva, i ništa joj nije teško, jer kaže da radi ono što voli. Ovo je put koji svakodnevno koriste i sami održavaju moji domaćini, Vido Eminić i njegova supruga Milojka, u selu Kratovo, zaseok Pod, opština Priboj.

Ovde su oni ostali maltene sami. Minići su do nedavno imali 13 muznih krava, a danas 9; za njih se kaže da su među većim stočarima na ovim prostorima. Zatičemo ih u svakodnevnoj rutini.

Vido je nezgodna malo konfiguracija terena, idemo niz stranu, na kojoj smo nadmorskoj visini?

Pa, nije tako velika nadmorska visina kao što izgleda, negde možda oko 800 metara.

Tako da nije baš, baš... jeste, teren je takav, vidite i sami, tako...

Da, da, ne može u papučama. Mi smo navikli, a vama malo nezgodno, ja sam već tu rođen.

Ali rekla mi je supruga, one odu tamo gore visoko. Da, one odu odavde, recimo, još možda 2-3 kilometra, i to sve, recimo, uspon ovako kako jeste, i vrate se, normalno.

Malo nezgodan teren, ali one su navikle, tako da... nije im teško, izgleda.

Kažete, vrate se same. Same, da. U 6 sati uvek same, tačno dođu, 15-20 minuta može da bude tolerancije, uvek dođu same. Pred štalu, znači, pred štalu otvore, znači, oni su... pred štala je zatvorena, i one čekaju da uđu.

I možete sad da navijate pod njima? Da. Videli ste, i kad ih puštamo, isto samo otvorimo štalu, one izađu same. Odmah direktno idu na ispašu iz štale.

Da. I vraćaju se, znači, direktno iz njive.

Tako reći, objekat je u ispašnom mestu. Da.

Sad, nema ljudi, i dobro je i nije dobro. Vi ste dobili na korišćenje, praktično, komšije kažu neka one idu svuda, je li tako? Nemate što se toga tiče problema?

Otprilike, otprilike tako. Čak i ljudi i mole i plaćaju, verujte.

Ja, recimo, kosim livade mnogo gore dalje. Ovome, puštam te pasu krave, ovaj, pošto je zajedno, a gore kosim livade mnogo daleko. I to mi ljudi, čak i neki ljudi plate, da pokosim livadu, recimo 500-600 bala, plate, pokosim, i ja pokupim.

Znači, ne tražim ja njima pare. A ljudi, ne, ne, hoćemo da budemo sigurni daćeš ti to nama pokositi sledeće godine. Pa jeste, da ne zaraste u šibljje i... Da, da.

Vidite kako, recimo, ovde dve godine ako ne bude stoke. Dve godine samo.

Sveće to zarasti u trnje. S obzirom da smo videli kakav je put, kako vama dođe neko po mleko?

Pa, znate kako, kad se mora, nije teško, ali teško smuknu. Vidi, videli ste, put je, put je, ovaj, katastrofa. Znači, kako, mi možemo da se bavimo bilo čime.

Mi možemo da, recimo, gajimo kravu po kravu, godinu po godinu, da pravimo, znači, ovcu po ovcu ili nešto.

Ali ne možemo raditi metar po metar asfalta. To mora da reaguje opština ili država. Znači, mi možemo šta hoćemo da uradimo, ali asfalt ne možemo da uradimo. Put ne možemo, jer nismo toliko moćni.

I kako onda, ko nosi mleko, je li hoće da izađu ili vi? Pa, ja.

Uglavnom vi. Ja. Ne bi, ne mogu znati kako.

Cisterna kad ide, ona je već puna 2,5 tone, 3, i sad ne mogu da mučim čoveka.

Vidite sad kad je put, glupo je da ga mučim. Tako, po pravilu, on bi trebalo da dođe kući. Ali bilo bi to mučenje i za mene i za njega.

Lakše je meni da olakšam čoveku posao i da spustim dole na put, i onda on preuzima dalje.

Recite mi, kakva je tu saradnja, jeste zadovoljni? Pa, ja sam zadovoljan, pravo da vam kažem.

Datum: 12.07.2026

Medij: RTS1

Emisija: Znanje imanje

Autori: Redakcija

Teme: Svetska banka

	Početak	Trajanje
Emisija	12.07.2026 00:00:00	1439:00
Prilog	12.07.2026 00:00:00	18:52

Naslov: Seoski turizam; Poljoprivredne tradicije; Zajednička porodična radnja

Zadovoljan sam, samo nek se otkupljuje.

Da se ne baca. Nisu neke cene. Evo, neki dan čujem da je pojeftinilo, i nešto razmišljam u sebi. Nije valjda.

Jedini proizvod, jedino što sam čuo da je poskupio, to je mleko. Recite mi još šta je da pojeftini, pardon, ne poskupi, da pojeftini. Šta je još pojeftinilo? Ništa nisam čuo.

Videli smo traktor, uspeli ste one godine da iskoristite podsticaj. Kako je to bio, koji je to bio odnos, čini se, najpovoljniji? Pa, u zadnje vreme najpovoljniji. Ovaj, tada je najviše i traktora i pušteno u promet u prodaju, jer su, ovaj, išlo je to preko Svetske banke, u saradnji sa Republikom, ovaj...

Da. Išao je sistem 10-40-50. Znači, 10% je bilo učešće, 40% kredit, 50% država daje. Tako su imali takozvani sistem 10-40-50.

I tada je ljudi dosta konkurisalo. Bilo je dobro negde oko 300, oko 300 tih traktora da se pusti.

Međutim, bilo je velika konkurencija, i onda su pustili, ovaj, 500 traktora.

Još su povećali malo tu listu, proširili na 500, i tada je pušteno 500 traktora u prodaju.

Imate mnogo posla i oko krava. Vidim, imate tu i pasulja, i krompira, i povrtarstvo za vaše potrebe, a od nedavno ste i pčelarka. Pa, eto, prvo je suprug mi je doneo bio dvije.

Ja sam malo se bunila, protivila, pa kad sam videla posle koliko je to lepo i koliko mi one pričaju, što bi se reklo, prihvatila sam i zavolela sam. Sad ih ne bih, dala bih sve, a njih ne bih dala. Volim mnogo oko njih, i da budem tu i sa njima, i nadgledam ih i sve.

Nije mi problem, teško. Mimogred, uz krave, uz ovaj vrt ovde, i tako, i njih malo gledam.

Tako, volim životinje, jednostavno. Pa i njih sam tako zavolela. I eto, volim, i proširiću ih još, da ih imam. Ako Bog da, da. Da, ako Bog da.

Lepo je ovo da imam svojoj deci, da dam med, i nama, i tako. Znači, ne prodajemo ništa, nego je to čisto za svoju decu, za nas, a eto, nekome podeliš, rodbini. To je to, ništa drugo.

Pa, bogami, ima i dece i unuka. Koliko imate dece i unučića? Imam dva sina ićerku i šestoro unučadi. Da smo i živa i zdrava svi. Od ovih šest košnica, koliko to bude meda za porodicu? Pa, recimo, prošle godine sam imala samo tri košnice.

Imala sam oko 40 kila meda. U, odlično. Da.

Ove godine već, znači, rojile su se dve, imam više. Pet ih imam.

Ova je se rojila, to je tek mala, onaće dogodine. Nadam se i ove godine nekih 50-ak kila. Nemoćan je sluga da vidi i čuje, dok u njemu tvoje ne zastruje struje.

Pomozi mom vidu, pomozi mom sluhu, slava Ocu Sinu i Svetome Duhu. Pomozi mom vidu, pomozi mom sluhu, slava Ocu Sinu i Svetome Duhu. Onaj je jedna od najmlađih u selu Jelača, koja ima oko 100 stanovnika.

Među najstarijima je njena baka, Živomirka Stojić. Evo, ovo selo ovde, što ste vi došli, zove se Jelača. Da. Nema još, dvije kuće porodične, mi i još jedan komšija, što ima porodicu, unučadi, i snaje i sinove. A ovo je sve zatvoreno.

Nema ništa. A koliko je vas u kući? Nas ovde?

Da. Pa, ima nas, ovaj, devetoro. Devetoro?

Aha. I snaje i sinovi? Imam dva unuka i dvije snaje od unuka. I imam sina i snahu. Da.

Imam troje unučadi, praunučadi. Troje ovde. Bravo.

Ovde. A odćerki imam, odćerki i praunučadi imam troje, šestoro.

Bravo. Imam dvijećerke i sina. Je l' vas slušaju?

Slušaju, bogami. Štaću. Šta se radi, šta sve rade?

Pa, rade poljoprivredu, oko stoke, ovaj, i tako, po kući. Svi radimo.

Svi radite? Svi radimo. Evo, i ja, 88.

Nomad sam, pre 7 dana, uzela sam 88. E, nek vam je sa srećom. Hvala vi, ali ja sam zadovoljna.

Vidim. Za moje godine, dobro je i opet. Eto, još pomažem što mogu.

Je l' se školuju deca? Školuju. Da, idu?

Jes', jese. Imam te dvije unuke, a unučić mi je muškarac, on je u petoj godini.

O, dobro, dobro. Praunučić. A one dvije, jedna prešla u sedmi razred, a jedna u peti. Jesu dobri đaci?

Aha, odlične.

O, odlični đaci.Će ići na fakultet? Pa, ja štaće, sigurno. Pa, sigurno, i treba.

Ma, hoće, nego sigurno. Samo ako one štedno učiti. A hoće, bogami, pametne su, vredne su, bistre su

Datum: 12.07.2026

Medij: RTS1

Emisija: Znanje imanje

Autori: Redakcija

Teme: Svetska banka

	Početak	Trajanje
Emisija	12.07.2026 00:00:00	1439:00
Prilog	12.07.2026 00:00:00	18:52

Naslov: Seoski turizam; Poljoprivredne tradicije; Zajednička porodična radnja

jako. Pa, ima i na koga, ja bih rekla. Bogami, mi unuci su mu, i svi smo otvoreni. U ovoj opštini, prepunoj potencijala, otvorena su i prva vrata seoskog turizma. Otvorila ih je Malina Stanojević, predsednica udruženja žena "Sačuvajmo selo". Vidim ogromne potencijale za seoski turizam.

Međutim, nije nikako postojala neka ideja da to postane vidljivije, da to postane funkcionalnije u smislu neke dobiti tim ljudima, jer mnoge kuće praktično služe samo kad se slavi i kad se svi skupe, djeca i ostali, rodbina, da imaju gde da ih prime na konak i za slavu. Čim prođe slava, to se zaključava i opet do sledeće slave. Međutim, kad smo to sve sagledali, nije bilo dovoljno da se to, da nekako ubedimo ljude, pa smo kroz jedan projekat koji je podržan od Juvemena, krenuli prvo u edukacije.

Naravno. Da ljudi shvate šta to znači i koliko to može da koristi, kako njima lično, što je najbitnije, tako i turistima koji imaju priliku da dođu, da budu na zdravom terenu, na zdravom vazduhu, na izvorskim vodama, na domaćim proizvodima koji se u tim gazdinstvima proizvode.

Tako da smo zavrteli tu priču i krenuli smo sa 8 domaćinstava, odnosno 8 članica našeg udruženja, i nismo mogli odmah uraditi kategorizaciju tih domaćinstava i tog prostora, ali smo na Google map izbacili sve te, sa svim fotografijama, uslovima i sve, i tu kategorizaciju idemo polako, dokle, do kadaćemo završiti, jer veliki problem nam pravi što u pravilniku i po zakonu, da biste uradili kategorizaciju tih gazdinstava, mora biti vlasništvo 1/1, recimo na ženama, ako bi žene bile nosilac.

A mi imamo situacije da se ni praćedovi, a ne dedovi i ostali, da nisu se podelili.

Ovo nam je prvi put u Priboju. Svake godine, mi trenutno živimo u Kanadi, i svake godine izaberemo deo Srbije da istražimo sa svojom decom. A ovo smo našli na internetu, na Bookingu, ovaj, koja kompanija kojoj su se oni pridružili da, ovaj, da im menadžuje dolaske. I videli smo da lepo izgleda, bilo je blizu, ovaj, ima ovako zanimljiv pristup, doći do ovde, ovaj, uz brdo, i jako lep pogled.

Svidelo nam se ono što smo videli i došli smo ovde. Trebali smo jedan dan da dođemo, ali odlučili smo da ostanemo još par dana. Da.

Jeste već isplanirali kakoćete ovde da provedete vreme? Ima ovde i šta da se vidi?

Ima, ima svašta. Ovaj, sinoć smo bili na večeri, danas idemo na bazene i na kupanje na Uvcu.

Ovaj, verovatnoćemo ovde da pravimo večeru večeras. I takoćemo polako.

Nismo, ovaj, nismo u žurbi, tako da dan za danom odlučujemo štaćemo da radimo.

Da. Rekli ste mi da radite već dugo u Kanadi, i supruge i vi.

I spomenuli ste mi da ste neke primere seoskog turizma imali prilike da vidite u Francuskoj.

Možete li možda da napravite nekakvu paralelu? Pretpostavljam da su oni uspeali da iskoriste svoje resurse maksimalno. Da, oni su stvarno to kroz generacije razvijali.

Ja bih rekao da su naše prirodne lepote isto toliko lepe kao i njihove.

Rekao bih da je i smeštaj isto toliko lep kao što je tamo. Ono što ovde nije toliko razvijeno, znači, ovde bi u Francuskoj već bila staza za biciklizam, staza za šetnju kroz brda, i to bi bili sistemi koji bi išli po svakoj čuki i svakoj, ovaj, svakom vrhu. Ovde toga malo fali, razvija se.

Bili smo, kažem, stvarno dosta po Srbiji, unutrašnjosti Srbije u zadnjih 6-7 godina, i to se sve razvija. Spomenuli ste da ste predsednica udruženja žena i uspeali ste tu da odradite mnogobrojne projekte i da pokrenete i preradu, i voćarsku i povrtarsku, jer hoće gost malo da kupi nešto domaće odavde, da ponese kući, da ima. Da, da.

Pa, mi smo, sad smo neki dan imali završnu konferenciju 41. projekta.

Tako da, kroz te projekte, svašta smo i nabavili, i edukovali žene, i najbitnija priča je da više ne proizvodimo i ne ponašamo se kao što nekad kažu: "Ovako mi je ded radio, ovako mi je tata radio, paću i ja." Bogami, sad sve je više primena novih tehnologija, novih tehnika, novih načina.

Jer mi smo, recimo, angažovali profesora Mila Veljovića sa Poljoprivrednog fakulteta iz Zemuna, koji nam je došao, i on jeste rodom Pribojac, ali je stvarno svesrdno i pokazao nam šta od opreme da nabavimo kroz projekte, kako posle da to koristimo, kako da privučemo potrošače.

A što se tiče turista koji ovde dođu, ja obavezno ponudim nešto od naših proizvoda, što kažu, ono, gratis, a onda oni posle se, kad krenu, kupe dosta toga, jer stvarno su nam kvalitetni proizvodi.

Filip i njegova porodica planiraju da posete i Pribojsku banju koja je od pre nekoliko godina dobila novi sjaj.

Pre nekih desetak godina, možemo reći, da je krenulo sa radovima. Ovde, recimo, ako možete da vidite, su bili samo ruševine, u stvari, bazena. Prvo smo krenuli sa obnovom tih malih i velikih bazena, a nakon toga je krenula sagradnjom spa centra. Tu je spa centar koji je izgrađen negde 2023. godine, gde imamo otvorene bazene na krovu, zatvoreni bazen, saunu, slanu sobu. Onda imamo takođe tepidarijum i relaks zone.

Datum: 12.07.2026

Medij: RTS1

Emisija: Znanje imanje

Autori: Redakcija

Teme: Svetska banka

	Početak	Trajanje
Emisija	12.07.2026 00:00:00	1439:00
Prilog	12.07.2026 00:00:00	18:52

Naslov: Seoski turizam; Poljoprivredne tradicije; Zajednička porodična radnja

Moram da napomenem da je u pitanju termalna voda, lekovita termalna voda, protočna voda, ide nekih 100 litara u sekundi. Pored toga, negde 2021. godine je izgrađen hotel.

Hotel se nalazi na 5 kilometara od same banje, odnosno od samog spa centra.

Hotel raspolaže sa 74 smeštajne jedinice. Obnavljanjem banjskih kapaciteta zadržali su se i žitelji Pribojske banje, koji su u svoju dodatnu delatnost uključili i izdavanje soba, apartmana i kuća. Kategorisanih ima oko 500 domaćinstava.

